

ਮਹਾਨਦੀ ਕੋਲਫੀਲਡਸ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ

ਅਪ੍ਰੈਲ 21, 1995

[ਏ.ਐਮ. ਅਹਮਦੀ, ਸੀ.ਜੇ., ਐਸ.ਪੀ. ਭਰੂਚਾ ਅਤੇ ਕੇ.ਐਸ. ਪਰੀਪੂਰਨ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ]

ਉੜੀਸਾ ਦਿਹਾਤੀ ਰੁਜ਼ਗਾਰ, ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਨ ਐਕਟ, 1992.

ਧਾਰਾ 3(2)(ਸੀ)—ਕੋਲ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ—ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ—ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ—ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ—ਸੱਤਵੀਂ ਸੂਚੀ—ਸੂਚੀ II—ਪ੍ਰਵੇਸ਼ 23, 32, 50.

ਖਾਨਾਂ ਅਤੇ ਖਨਿਜ (ਨਿਯਮਨ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ) ਐਕਟ, 1957.

ਕੋਲ ਅਤੇ ਖਨਿਜ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ—ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਟੈਕਸ ਲਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ—ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਵਾਂਜਿਆ ਗਿਆ।

ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨੇ ਉੜੀਸਾ ਦਿਹਾਤੀ ਰੁਜ਼ਗਾਰ, ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਨ ਐਕਟ, 1992 ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਅਧੀਨ "ਕੋਲ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ" 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਬਾਰੇ ਸੀ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕੋਲ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(2)(ਸੀ) ਨੂੰ ਅਤੇ ਐਕਟ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਸ਼ਡਿਊਲ ਨੂੰ ਜੋ ਕੋਲ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀ ਏਕੜ 32,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ ਸੱਤਵੀਂ ਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ II ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ 49 ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਨਾ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਵੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ 23 ਜਾਂ 50, ਸੂਚੀ II ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਲੋਵੀ ਸਿਰਫ ਖਨਿਜਾਂ ਅਤੇ ਖਨਿਜ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਸੂਚੀ II ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ 49 ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਕਿ ਚੂੰਕਿ ਲੋਵੀ ਖਨਿਜਾਂ ਜਾਂ ਖਨਿਜ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਜੇ ਲੋਵੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ 23 ਜਾਂ 50 ਸੂਚੀ II ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਇਹ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ; ਕਿ ਸੰਸਦ ਨੇ ਸੂਚੀ I ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ 54 ਅਧੀਨ ਵਿਸ਼ਾ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ 'ਖਾਨਾਂ ਅਤੇ ਖਨਿਜ (ਨਿਯਮਨ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ) ਐਕਟ, 1957' ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਕਿ ਐਕਟ ਅਤਿਰਿਕਤ ਵਿਧਾਨਕ ਸਮਰੱਥਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ।

ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਉਂਦਿਆਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ

ਫੈਸਲਾ : 1. ਉੜੀਸਾ ਦੇਹਾਤੀ ਰੁਜ਼ਗਾਰ, ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਨ ਐਕਟ, 1992 ਦੀ ਧਾਰਾ 3(1) ਅਤੇ 1962 ਦੇ ਉੜੀਸਾ ਸੈੱਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੋਧ ਦਾ ਮਿਲਿਆ ਜੁਲਿਆ ਅਸਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੇਵਲ ਖਨਿਜ ਅਤੇ ਕੋਲ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਹੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਦਾ ਅਸਲ ਮੁੱਦਾ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ "ਖਨਿਜ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ" ਅਤੇ "ਕੋਲ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ" ਉੱਤੇ ਹੈ।

2. ਖਾਣਾਂ ਅਤੇ ਖਨਿਜ (ਨਿਯਮਨ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ) ਐਕਟ, 1957 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 2, 3(ਅ), 3(ਦ), 9 ਅਤੇ 9-ਏ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਖਨਿਜ ਅਤੇ ਖਨਿਜ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਟੈਕਸ,

ਰਾਜਸਵ, ਫੀਸ ਜਾਂ ਕਿਰਾਇਆ ਉਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਖਨਿਜਾਂ ਅਤੇ ਖਨਿਜ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਸਾਰੇ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਬਾਰੇ ਸਮੁੱਚੇ ਪ੍ਰਵਾਧਾਨ ਐਮ.ਐਮ.ਆਰ.ਡੀ. ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਜਾਂ ਲਿਸਟ II ਐਂਟਰੀ 23 ਜਾਂ ਲਿਸਟ II ਐਂਟਰੀ 50 ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਹੋਰ ਲੇਵੀ ਲਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਵਾਂਜਿਆ ਜਾਂ ਵਾਂਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਖਨਿਜ ਵਾਲੀ ਅਤੇ ਕੋਲ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਲੇਵੀ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਅਤੇ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ ਹੈ।

ਹਰਕਚੰਦ ਰਤਨਚੰਦ ਬੰਬੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਏ.ਆਈ.ਆਰ. (1970) ਐਸ.ਸੀ. 1453; ਕੇ.ਸੀ. ਗਜਾਪਤੀ ਨਾਰਾਇਣ ਦੇਓ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਉੜੀਸਾ ਦਾ ਰਾਜ, [1954] ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1; ਏ.ਐਸ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮਦਰਾਸ ਦਾ ਰਾਜ, ਏ.ਆਈ.ਆਰ. (1957) ਐਸ.ਸੀ. 297; ਕੇ.ਪੀ. ਵਰਗੀਸ ਬਨਾਮ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਏਰਨਾਕੁਲਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, ਏ.ਆਈ.ਆਰ. (1981) ਐਸ.ਸੀ. 1922; ਦੀਵਾਨ ਭਰਾਵਾਂ ਬਨਾਮ ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਬੰਬਈ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਏ.ਆਈ.ਆਰ. (1976) ਐਸ.ਸੀ. 1503 ਅਤੇ ਸ਼ਸੀਕਾਂਤ ਲਕਸ਼ਮਣ ਕਾਲੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, ਏ.ਆਈ.ਆਰ. (1990) ਐਸ.ਸੀ. 2114, ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

3. ਇਹ ਐਕਟ ਕੋਲ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਖਨਿਜ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ ਲਾਉਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(ਅ-1) ਅਤੇ 2(ਦ) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਹੈ, ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਸਦੀ ਕਾਨੂੰਨ, ਐਮ.ਐਮ.ਆਰ.ਡੀ. ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇੰਡੀਆ ਸੀਮੈਂਟ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਤਮਿਲ ਨਾਡੂ ਦਾ ਰਾਜ, [1989] ਸੁਪ. 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 692 ਅਤੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਦੀਆਂ ਖਾਣ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਦਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, [1992] ਸੁਪ. 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 239, ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲਾਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ : ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 330-604 ਆਦਿ ਆਦਿ ਦੇ 1995।
ਉੜੀਸਾ ਹਾਈ ਦੇ 26.4.94 ਦੇ ਜੱਜਮੈਂਟ ਐਂਡ ਆਰਡਰ ਤੋਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਓ.ਜੇ.ਸੀ. ਨੰਬਰ 2015, 5382, 5814, 6061, 6760, 6550, 6338, 8801, 5641, 5642, 5877, 7148, 7149, 7113, 6226, 740, 740, 740, 7106, 7107, 7109, 7131, 7132, 7161, 7166, 7227, 7228, 7321, 7322, 7401, 7403, 7513, 6062, 8556, 8405, 8404, 8098, 8078, 8062, 8017, 7825, 7525, 7516, 7344, 7343, 7342, 7277, 7276, 7248, 7219, 7146, 7145, 7144, 7143, 7142, 7079, 7078, 7077, 7076, 6450, 6437, 6144, 5992, 5991, 5990, 5989, 5974, 5973, 5941, 5934, 5933, 5932, 5931, 5930, 5929, 5928, 5867, 5866, 5787, 5786, 5778/93, 125/94, 10/94, 9, 600, 599/94, 9447/93, 9198/93, 9146/94, ਮੈਂ 9178, 9143, 9198, 8531, 8527, 8559, 8558, 8200, 9326, 6538, 9330, 9328, 9327/93, 8187/94, 6065, 8696, 9499, 9461, 9165, 7982, 6442, 9332, 9333/93, 9323, 9669, 9025, 9251, 6791, 6790, 6407, 6406, 6405, 5861, 5860, 9573/93, 114, 19, 18, 17, 554, 884, 824, 8421, "8215, 8214, 7988, ਸੀ 7961, 7960, 7941, 7437, 6279, 6278, 6277, 6153, 5874, 5873, 1102/93, 298/94, 9807, 9305, 9651, 9752, 9751, 1077, 9230, 9065, 9064, 9066, 9285, 9229, 9228/93, 253/94, 7255, 9648, 9992, 6558, 6557/93, 251, 11/94, 9388, 9215, 9419, 9200, 9199, 8434, 8403, 8402, 7417, 7416/93, 984/94, 7418, 8964, 8965, 9761, 9194, 8412, 8411, 8410, 8409, 7442/93, 195/94, 9445, 9444/93, 191, 123, 122/94, 9256, 9255/93, 99, 560, 157/94, 9655/93, 131, 130/94, 9177, 9163, 9162, 9471, 9470/93, 54, 53, 52/94, 8233, 8090, 8089, 7980, 8414, 7549, 7352, 7253, 7455, 9921, 6368, 6367, 6365, 6504, 6351, 6350, 9913, 6896, 6891/93, 149/94, 6304, 5815, 6216, 6434, 7042, 7039/93, 133/94, 7463, 6282/93, 153/94, 9775/93, 132/94, 9788, 9325, 9464, 9916/93, 274, 276, 246, 254/94, 9986, 9924, 9216, 8693, 9858, 9854, 8963/93, 9498/92, 9175/93, 8594, 9860, 110, 109/94, 9381/93, 9380/94, 9379, 8652, 6328, 7100/93, 718/94, 9254 1993 ਦੇ.

ਐਮ.ਕੇ. ਬੈਨਰਜੀ, ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ, ਆਲਤਾਫ ਅਹਮਦ ਅਤੇ ਵੀ.ਆਰ. ਰੈਂਡੀ, ਅਡੀਸ਼ਨਲ ਸੋਲੀਸਿਟਰ ਜਨਰਲਸ, ਬੀ. ਸੈਨ, ਐਨ.ਐਸ. ਹੋਗੜੇ, ਕੇ. ਪਰਾਸਰਨ, ਏ.ਕੇ. ਗਾਂਗੁਲੀ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਭੁਸ਼ਣ, ਕੇ.ਕੇ. ਵੇਨੁਗੋਪਾਲ, ਕਪਿਲ ਸਿੰਬਲ, ਵੀ.ਏ. ਬੋਬਡੇ, ਆਰ.ਐਫ. ਨਰੀਮਨ, ਐਸ.ਸੀ. ਰਾਏ ਐਡਵੋ. ਜਨਰਲ ਲਈ ਉੜੀਸਾ, ਆਰ.ਕੇ. ਮੋਹਤਾ, ਮਿਸ ਮਾਨਾ ਚਕਰਵਰਤੀ, ਸੰਜੀਤ ਮੋਹੰਤੀ, ਡੀ. ਮੰਡਲ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮਹਾਜਨ, ਗੌਰਵ ਕੇ. ਬੈਨਰਜੀ, ਸੋਮ ਮੰਡਲ ਐਡਵੋ. ਲਈ ਐਮ/ਐਸ. ਫਾਕਸ ਮੰਡਲ & ਕੋ., ਨਰਸਿੰਘਾ ਪੀ.ਐਸ., ਵੀ.ਜੀ. ਪ੍ਰਗਾਸਮ, ਪੀ.ਐਨ. ਗੁਪਤਾ, ਮਿਸ ਵਿਜੈ ਲਕਸ਼ਮੀ ਮੇਨਨ, ਐਸ. ਸੁਕੁਮਾਰਨ, ਪੀ.ਡੀ. ਤਿਆਗੀ, ਧ੍ਰੁਵ ਅਗਰਵਾਲ, ਇਰਸ਼ਾਦ ਅਹਮਦ, ਯੂ.ਏ. ਰਾਣਾ, ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਸਾਦ, ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਗੁਪਤਾ, ਰਾਜੇਸ਼, ਜੀ.ਕੇ. ਮਿਸ਼ਰਾ, ਮਿਸਿੰਜ ਹੇਮੰਤਿਕਾ ਵਾਹੀ, ਵਿਨੁ ਭਗਤ, ਰਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ, ਕੇ.ਕੇ. ਲਾਹਿੜੀ, ਅਸ਼ੋਕ ਪੂਜਾਈ, ਗੌਰਵ ਕੁਮਾਰ, ਰਾਕੇਸ਼ ਕੇ. ਸ਼ਰਮਾ, ਸੀ. ਮੁਖੋਪਾਧਿਆ, ਮਿਸ ਕਿੱਟੀ ਕੁਮਾਰਮੰਗਲਮ, ਐਸ.ਕੇ. ਭੱਟਾਚਾਰਿਆ, ਅਰਵਿੰਦ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ, ਸੰਜੈ ਦਾਸ, ਐਸ.ਪੀ. ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਕੇ.ਪੀ. ਸਿੰਘ ਦੇ ਹਾਜ਼ਰੀ ਲਈ- ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਪਰਿਪੂਰਨਨ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ. ਉੜੀਸਾ ਦੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਖਾਨ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਸ ਗੁੱਛ ਦੇ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹਨ। ਮੈਸਰਜ਼. ਮਹਾਨਦੀ ਕੋਲਫੀਲਡਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ, ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕੰਪਨੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਆਈ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਕੋਲ ਬੇਰਿੰਗ ਏਰੀਆਜ਼ (ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ) ਐਕਟ, 1957 (ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ 20 ਦੇ 1957) ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਅਨੁਸਾਰ ਵੇਸਟ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਮੁੱਖ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ। ਹੋਰ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਕੋਲ ਦੇ ਉਪਭੋਗਤਾ ਜੋ ਮਹਾਨਦੀ ਕੋਲਫੀਲਡਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਉਪਭੋਗ ਲਈ ਕੋਲ ਖਰੀਦਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਕੋਲ ਵਪਾਰੀ ਵੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ। ਮਹਾਨਦੀ ਕੋਲਫੀਲਡਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ, ਕੋਲ ਦੇ ਉਪਭੋਗਤਾ ਜੋ ਮਹਾਨਦੀ ਕੋਲਫੀਲਡਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਤੋਂ ਕੋਲ ਖਰੀਦਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਕੋਲ ਵਪਾਰੀ ਉੜੀਸਾ ਦੇ ਗ੍ਰਾਮੀਣ ਰੁਜ਼ਗਾਰ, ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਨ ਐਕਟ, 1992 (ਉੜੀਸਾ ਐਕਟ 36 ਦੇ 1992), ਜਿਵੇਂ ਸੋਧਿਆ, ਨੂੰ ਉੜੀਸਾ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਵਿਵਾਦ 'ਕੋਲ ਬੇਰਿੰਗ ਜ਼ਮੀਨਾਂ' ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਬਾਰੇ ਸੀ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 26.4.1994 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਹੇਲਡ ਕੀਤਾ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕੋਲ ਕੋਲ ਬੇਰਿੰਗ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3(2)(c) ਨੂੰ ਅਤੇ ਐਕਟ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਸਡਿਊਲ ਨੂੰ ਜੋ ਕੋਲ ਬੇਰਿੰਗ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀ ਏਕੜ 32,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜਤਨ ਮੰਗ ਨੋਟਿਸਾਂ ਅਤੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮਹਾਨਦੀ ਕੋਲਫੀਲਡਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਵੱਲੋਂ ਵਪਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਉਪਭੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਵਾਧੂ ਬੋਝ ਦੀ ਮੰਗ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਲੇਵੀ ਖਾਨਾਂ ਅਤੇ ਖਨਿਜ (ਨਿਯਮਨ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ) ਐਕਟ, 1957, (ਐਕਟ 67 ਦੇ 1957) ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 9ਏ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਲੇਵੀ ਵੀ ਭੇਦਭਾਵਪੂਰਣ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 14 ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਮਹਾਨਦੀ ਕੋਲਫੀਲਡਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਵੱਲੋਂ ਬੋਝ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਟੈਕਸ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਹੈ, ਤਾਂ ਬੋਝ ਉਪਭੋਗਤਾ ਜਾਂ ਵਪਾਰੀ 'ਤੇ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਕੁਝ ਹੋਰ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਲਿਖਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਗੁੱਛ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ। ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ.(ਸੀ) ਨੰਬਰ 12477-12751 ਦੇ 1994 ਵਿੱਚ, 10.1.1995 ਦੀ ਇੱਕ ਤਾਰੀਖ ਨਾਲ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇੱਕ ਤਿੰਨ ਮੈਂਬਰ - ਬੈਂਚ ਨੇ ਉੜੀਸਾ ਦੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ। ਉੜੀਸਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਸਰਜ਼. ਮਹਾਨਦੀ ਕੋਲਫੀਲਡਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਨੇ ਉੜੀਸਾ ਐਕਟ 36/1992 ਅਧੀਨ ਲੇਵੀ ਨੂੰ ਅਵੈਧ ਕਰਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਵੱਖ ਵੱਖ ਹੋਰ ਦਲੀਲਾਂ ਉਠਾਈਆਂ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 286 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 9, 10 ਅਤੇ 11 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਕੋਲ ਬੇਰਿੰਗ ਏਰੀਆਜ਼ (ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ) ਐਕਟ, 1957 ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕੋਲੀਰੀ ਕੰਟਰੈਕਟ ਆਰਡਰ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ। ਉਕਤ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 26.4.1994 ਦੇ ਉਸੇ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੈਸਰਜ਼. ਮਹਾਨਦੀ ਕੋਲਫੀਲਡਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲਾਂ 'ਤੇ ਆ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ, ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਸੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 42-43/94, 605/ ਅਤੇ 2660-2932/95. ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲਾਂ ਅਤੇ ਸ ਇਸ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਛੁੱਟੀ ਦੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈਆਂ ਹਨ।

ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਬੀ. ਸੈਨ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਲਈ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ

ਵਕੀਲ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੀਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਸ੍ਰੀ ਐਮ.ਕੇ. ਬੈਨਰਜੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਕੌਂਸਲ ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਭੂਸ਼ਣ, ਸ੍ਰੀ ਏ.ਕੇ. ਗਾਂਗੁਲੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਸ੍ਰੀ ਬੀ. ਸੈਨ, ਸੀਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਹਾਜ਼ਰੀ ਭਰੀ, ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉੱਤਰੀਸਾ ਦੇਹਾਤੀ ਰੁਜ਼ਗਾਰ, ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਨ ਐਕਟ, 1992, ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਭੇਦਭਾਵਪੂਰਣ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 14 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ:

(ਅ) ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਦਾ ਲੇਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੱਤਵੀਂ ਸ਼ਡਿਊਲ ਦੀ ਐਂਟਰੀ 49, ਲਿਸਟ II (ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ) ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਵਿਕਲਪ ਵਜੋਂ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਦਾ ਲੇਵੀ ਸੱਤਵੀਂ ਸ਼ਡਿਊਲ ਦੀ ਐਂਟਰੀ 23 ਜਾਂ 50, ਲਿਸਟ II (ਖਾਣਾਂ ਅਤੇ ਖਨਿਜ ਵਿਕਾਸ ਦਾ ਨਿਯਮਨ; ਖਨਿਜ ਅਤੇ ਖਨਿਜ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ) ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

(ਬੀ) ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਲੇਵੀ ਭੇਦਭਾਵਪੂਰਣ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 14 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਬਲਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਹੈ ਕਿ ਲੇਵੀ ਜ਼ਬਤੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਸੀਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਸ੍ਰੀ ਐਮ.ਕੇ. ਬੈਨਰਜੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਵਕੀਲਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਲੇਵੀ ਸਿਰਫ ਖਨਿਜਾਂ ਅਤੇ ਖਨਿਜ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸੱਤਵੀਂ ਸ਼ਡਿਊਲ ਦੀ ਐਂਟਰੀ 49, ਲਿਸਟ II ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਚੁੰਕਿ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੇਵੀ ਖਨਿਜਾਂ ਜਾਂ ਖਨਿਜ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਜੇ ਲੇਵੀ ਸੱਤਵੀਂ ਸ਼ਡਿਊਲ ਦੀ ਐਂਟਰੀ 23 ਜਾਂ 50, ਲਿਸਟ II (ਖਾਣਾਂ ਅਤੇ ਖਨਿਜ ਵਿਕਾਸ ਦਾ ਨਿਯਮਨ ਜਾਂ ਖਨਿਜ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ) ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਇਹ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਖਾਣਾਂ ਅਤੇ ਖਨਿਜ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਨਿਯਮਨ ਸਬੰਧੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਸੰਸਦ ਨੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਸੱਤਵੀਂ ਸ਼ਡਿਊਲ ਦੀ ਐਂਟਰੀ 54, ਲਿਸਟ I ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਐਮ.ਐਮ.ਆਰ.ਡੀ. ਐਕਟ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਜ਼ਰੀਏ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰੀਸਾ ਐਕਟ 36 ਆਫ 1992 ਅਤਿਰਿਕਤ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸਾਰ 'ਚ ਲੇਵੀ ਸਿਰਫ ਕੇਲਾ ਧਾਰਨ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਹੀ ਹੈ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਧਾਰ ਦੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 14 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੈ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਲੇਵੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਵੱਖ ਵੱਖ ਹੋਰ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ।

3. ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਗੁਣ-ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਮੁਲਿਅੰਕਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ, ਉੱਤਰੀਸਾ ਦੇ ਗ੍ਰਾਮੀਣ ਰੁਜ਼ਗਾਰ, ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਨ ਐਕਟ, 1992 (ਉੱਤਰੀਸਾ ਐਕਟ 36 ਦਾ 1992) ਜੋ ਕਿ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਐਮ.ਐਮ.ਆਰ.ਡੀ. ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪ੍ਰਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪ੍ਰਵਾਨ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ:

"246. ਸੰਸਦ ਅਤੇ ਰਾਜਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ-(1) ਧਾਰਾਵਾਂ (2) ਅਤੇ (3) ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਸੱਤਵੀਂ ਸ਼ਡਿਊਲ ਵਿੱਚ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਖਾਸ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ (ਇਸ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ 'ਕੇਂਦਰੀ ਸੂਚੀ' ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ)।

(2) ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਸੰਸਦ, ਅਤੇ, ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵੀ, ਸੱਤਵੀਂ ਸ਼ਡਿਊਲ ਵਿੱਚ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰੱਖਦੀ ਹੈ (ਇਸ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ 'ਸੰਯੁਕਤ ਸੂਚੀ' ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ)।

54. ਖਾਨਾਂ ਅਤੇ ਖਨਿਜ ਵਿਕਾਸ ਦਾ ਨਿਯਮਨ ਉਸ ਹੱਦ ਤਕ ਜਿਸ ਹੱਦ ਤਕ ਅਜਿਹਾ ਨਿਯਮਨ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ

ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

ਦਿਲਚਸਪੀ।

XXX XXX XXX

97. ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਰ ਮਾਮਲਾ ਜੋ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ

ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰ ਬਾਰੇ ਜੋ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ

"ਸੂਚੀ

XXX XXX XXX

23. ਖਾਨਾਂ ਅਤੇ ਦੇ ਨਿਯਮਨ

ਸੂਚੀ। ਦੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਨਾਲ

ਕੇਂਦਰ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਹੇਠ

XXX XXX XXX

49. ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ 'ਤੇ ਕਰ

50. ਖਨਿਜ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਕਰ

ਗਣਰਾਜ ਦਾ ਤੇਹਰਾਂ ਸਾਲ 2. ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸੰਦਰਭ ਹੋਰ ਗੱਲ ਨਾ ਕਰਦਾ,

(a) "ਵਾਰਸ਼ਿਕ ਮੁੱਲ" ਕਿਸੇ ਵਿੱਤੀ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ-

(i) ਕਿਸੇ ਰਾਇਤ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਜਿਸ ਮਾਲਕ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਹ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਕਿਰਾਇਆ:

(a-1) 'ਕੋਲ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜੋ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕੋਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਹਾਸਲ ਜਾਂ ਐਲਾਨੀ ਗਈ ਹੋਵੇ;

(c) 'ਜ਼ਮੀਨ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਰਣਨ ਜੋ ਕਿ ਖੇਤੀਬਾੜੀ, ਬਿਨਾਂ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜਾਂ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਢੱਕੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਉੱਠਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੋੜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਫਸਲਾਂ, ਜਾਂ ਘਰ, ਦੁਕਾਨਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਇਮਾਰਤਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹਨ;

(d) 'ਖਨਿਜ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਖਨਨ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਰੱਖੀ ਗਈ ਖਨਿਜ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਖਾਣ;

(e) 'ਨਿਰਧਾਰਿਤ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ;

"3. (1) ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਆਰੰਭ ਤੋਂ, ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਇਥੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਮਾਹਿਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਕਾਰਿਤ ਗ੍ਰਾਮੀਣ ਰੁਜ਼ਗਾਰ, ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਨ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਣਗੀਆਂ।

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜੋ ਉੜੀਸਾ ਸੈੱਸ ਐਕਟ, 1962 ਅਧੀਨ ਸੈੱਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ, ਉਹ ਗ੍ਰਾਮੀਣ ਰੁਜ਼ਗਾਰ, ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਨ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

(2) ਅਜਿਹੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਜੋ ਪ੍ਰਤੀ ਵਰ੍ਹੇ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇਗੀ ਹੈ -

(a) ਖਨਿਜ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਦੀ ਵਾਰਸ਼ਿਕ ਮੁੱਲ ਦਾ ਪੰਜਾਹ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ

(b) ਕੋਲ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਨਿਜ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਦਰ; (c) ਕੋਲ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਡਿਊਲ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਦਰ,

(3) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਤੇ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਕੇ ਤਾਇਨਾਤ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਜਾਂ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਿਤ ਹੈ;

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਅਧਿਸੂਚਨਾ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਅੱਗੇ ਕੁੱਲ ਚੌਦਾਂ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਰੱਖੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੈਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(4) ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਜੋ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਖੰਡ (ਬੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਵਧਾਈ ਜਾਂ ਘਟਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਵਧਾਈ ਜਾਂ ਘਟਾਈ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿ ਦਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਹੈ -

(i) ਕੋਲ ਰਹਿਤ ਖਣਿਜ ਯੁਕਤ ਭੂਮੀ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਣਿਜ ਯੁਕਤ ਭੂਮੀ ਦੀ, ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਖਣਿਜ ਯੁਕਤ ਭੂਮੀਆਂ ਤੋਂ ਐਸਤ ਵਾਰਸ਼ਿਕ ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਦਰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਰ੍ਹੇ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਦੋ ਲਗਾਤਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਹੈ; ਅਤੇ

(ii) ਕੋਲ ਯੁਕਤ ਭੂਮੀ ਦੀ, ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ, ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਗੈਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਦਰ ਦੇ ਪੰਜਾਹ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ।"

"ਅਨੁਸੂਚੀ"

ਖਣਿਜ ਯੁਕਤ ਭੂਮੀ ਦਾ ਵਰਣਨ

ਪ੍ਰਤੀ ਵਰ੍ਹੇ ਪ੍ਰਤੀ ਏਕੜ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ

(1)

(2)

1. ਕੋਲ ਯੁਕਤ ਭੂਮੀ

ਰੁ. 32,000"

ਇਸ ਮੌਕੇ ਤੇ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੜੀਸਾ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(2)(ਬੀ) ਅਧੀਨ ਲਗਾਏ ਗਏ ਖਣਿਜ ਯੁਕਤ ਭੂਮੀਆਂ (ਕੋਲ ਰਹਿਤ ਭੂਮੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ) ਤੇ ਟੈਕਸਾਂ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ

ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 4.3.1993 ਦੀ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਉਸ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ 26.9.1994 ਨੂੰ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਨੰਬਰ 12372-VII(A)SM- 23/94/SM ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖਣਿਜ ਯੁਕਤ ਭੂਮੀਆਂ ਲਈ ਟੈਕਸਾਂ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਨੁਸੂਚੀ ਸੀ ਜੋੜਦਿਆਂ (ਐਨੈਕਸਚਰ-ਬੀ, ਪੇਪਰ ਬੁੱਕ ਦੇ ਪੰਨਾ 270)।

(ਇਹ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਬਾਅਦ ਹੈ)। ਸ਼ਿਡਿਊਲ ਸੀ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:

"ਸ਼ਿਡਿਊਲ - ਸੀ"

(ਨਿਯਮ 2-ਏ ਵੇਖੋ)

ਕ੍ਰਮਾਂਕ ਖਣਿਜ ਯੁਕਤ ਭੂਮੀਆਂ ਦਾ ਵਰਣਨ। ਪ੍ਰਤੀ ਏਕੜ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ।

1. ਐਸਬੈਸਟਸ ਯੁਕਤ ਭੂਮੀ ਰੁ. 20.00
2. ਬਾਕਸਾਈਟ ਯੁਕਤ ਭੂਮੀ ਰੁ. 4,965.00
3. ਕ੍ਰੋਮਾਈਟ ਯੁਕਤ ਭੂਮੀ ਰੁ. 26,960.00
4. ਗ੍ਰਾਫਾਈਟ ਯੁਕਤ ਭੂਮੀ ਰੁ. 702.00
5. ਲੀਡ ਓਰ ਯੁਕਤ ਭੂਮੀ ਰੁ. 9,942.00
6. ਮਾਈਕਾ ਯੁਕਤ ਭੂਮੀ ਰੁ. 710.00
7. ਕੁਆਰਟਜ਼ ਅਤੇ ਕੁਆਰਟਜ਼ਾਈਟ ਯੁਕਤ ਭੂਮੀ ਰੁ. 217.00
8. ਰੇਤ (ਸਟੋਇੰਗ) ਯੁਕਤ ਭੂਮੀ ਰੁ. 5,312.00

ਖਾਣਾਂ ਅਤੇ ਖਣਿਜ (ਨਿਯਮਨ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ) ਐਕਟ, 1957 (ਐਕਟ 67 ਦੇ 1957) ਦੇ ਸਬੰਧਿਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ:

"ਖਾਣਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮਨ ਅਤੇ ਖਣਿਜਾਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਕੇਂਦਰ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਹੇਠ ਇੱਕ ਐਕਟ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ...."

2. ਕੇਂਦਰੀ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀ ਉਚਿਤਤਾ ਬਾਰੇ ਐਲਾਨ:- ਇਹ ਇਥੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਨਹਿਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੱਦ ਤੱਕ ਖਾਣਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮਨ ਅਤੇ ਖਣਿਜਾਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਆਪਣੇ ਹੇਠ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

3. ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ:- ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਸੰਦਰਭ ਅਨੁਸਾਰ ਲੋੜੀਂਦਾ ਨਾ ਹੋਵੇ-

(ਅ) 'ਖਣਿਜ' ਖਣਿਜ ਤੇਲਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਾਰੇ ਖਣਿਜਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ;....

(ਦ) 'ਖਾਣ ਕਾਰਜ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਣਿਜ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਹੈ;

"9. ਖਾਣ ਲੀਜ਼ਾਂ ਸਬੰਧੀ ਰਾਇਲਟੀਆਂ:- (1) ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਖਾਣ ਲੀਜ਼ ਦੇ ਧਾਰਕ

ਨੂੰ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵੇਲੇ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੀਜ਼ ਦੇ ਤੰਤਰ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਸ ਲੀਜ਼ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਏਜੰਟ, ਮੈਨੇਜਰ, ਕਰਮਚਾਰੀ, ਠੇਕੇਦਾਰ ਜਾਂ ਉਪ-ਲੀਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਟਾਏ ਜਾਂ ਖਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਣਿਜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਖਣਿਜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਸ਼ਿਡਿਊਲ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੀ ਦਰ ਤੇ ਰਾਇਲਟੀ ਅਦਾ ਕਰੇਗਾ।

(2) ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਖਾਣ ਦੇ ਲੀਜ਼ ਦੇ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਉਸ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਕੱਢੇ ਜਾਂ ਵਰਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਣਿਜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਦਰ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਜਸਵ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਜੇ ਕਿ ਦੂਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਖਣਿਜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਹੈ।

(2-ਏ) ਖਾਣਾਂ ਅਤੇ ਖਣਿਜ (ਨਿਯਮਨ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ) ਸੇਧ ਐਕਟ, 1972, (56 ਦੇ 1972) ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਖਾਣ ਦੇ ਲੀਜ਼ ਦੇ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਕੋਲੀਅਰੀ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਕਿਸੇ ਕਾਮਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਗਏ ਕੋਈ ਵੀ ਕੋਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਰਾਜਸਵ ਦੇਣ ਦੇ ਲਿਆਬਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਕਾਮਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਖਪਤ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ-ਤਿਹਾਈ ਟਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ।

(3) ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ, ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ, ਦੂਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਨੂੰ ਸੇਧ ਕੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਣਿਜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਜਸਵ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਜਾਂ ਘਟਾਉਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਜੋ ਸੂਚਨਾ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਹੋਵੇਗੀ;

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਣਿਜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਜਸਵ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੀ ਅਵਧੀ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਵਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਵਧਾਏਗੀ।"

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਜਿਥੇ ਅਜਿਹੇ ਖਾਣ ਦੇ ਲੀਜ਼ ਦੇ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 9 ਅਧੀਨ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਏਜੰਟ, ਮੈਨੇਜਰ, ਕਰਮਚਾਰੀ, ਠੇਕੇਦਾਰ ਜਾਂ ਉਪ-ਲੀਜ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਲੀਜ਼ਡ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਕੱਢੇ ਜਾਂ ਵਰਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਣਿਜ ਲਈ ਰਾਜਸਵ ਦੇਣ ਦੇ ਲਿਆਬਲ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਰਾਜਸਵ ਜਾਂ ਮੁਰਦਾ ਕਿਰਾਇਆ, ਜੋ ਵੀ ਵੱਧ ਹੋਵੇ, ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ।

(2) ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ, ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ, ਤੀਜੇ ਸ਼ਿਡਿਊਲ ਵਿੱਚ ਸੇਧ ਕਰਕੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮਾਈਨਿੰਗ ਲੀਜ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਰਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਜਾਂ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਵਧਾਈ ਜਾਂ ਘਟਾਈ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਸੂਚਨਾ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮੁਰਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਵਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਵਧਾਏਗੀ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

"ਦੂਜਾ ਸ਼ਿਡਿਊਲ

(ਧਾਰਾ 9 ਨੂੰ ਦੇਖੋ)

ਰਾਇਲਟੀ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ

1. ਅਗੇਟ

ਪ੍ਰਤੀ ਟਨ ਪੰਜਾਹ ਪੰਜ ਰੁਪਏ।

2. ਸਾਰੇ ਕੀਮਤੀ ਅਤੇ

ਅਰਧ-ਕੀਮਤੀ ਪੱਥਰ

(ਅਗੇਟ ਅਤੇ ਹੀਰਾ ਛੱਡ ਕੇ)

ਖਾਣ ਦੇ ਮੂੰਹ ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਮੁੱਲ ਦਾ ਵੀਹ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ।

3. ਏਪੇਟਾਈਟ ਅਤੇ ਚੱਟਾਨ ਫਾਸਫੇਟ:

(ਕ) 27% ਪੀ2ਓ5 ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਲੇ ਅਯਸਕ

ਪ੍ਰਤੀ ਟਨ ਪੈਂਤਾਲੀ ਰੁਪਏ।

(ਖ) 20% ਪੀ2ਓ5 ਤੋਂ 27% ਪੀ2ਓ5 ਵਾਲੇ ਅਯਸਕ

ਪ੍ਰਤੀ ਟਨ ਪੰਜਾਹ ਪੰਜ ਰੁਪਏ।

(ਗ) 20% ਪੀ2ਓ5 ਤੋਂ ਘੱਟ ਵਾਲੇ ਅਯਸਕ

ਪ੍ਰਤੀ ਟਨ ਦਸ ਰੁਪਏ।

4. ਐਸਬੈਸਟਸ: (ਕ) ਕ੍ਰਿਸੋਟਾਇਲਦੇ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਪੰਜ ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਟਨ।

(b) ਐਮਫਿਬੋਲਪੰਦਰਾਂ ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਟਨ।

5. ਬੈਰਾਈਟਸ:

(a) ਚਿੱਟਾ (ਸਨੇ ਵਾਈਟ ਅਤੇ ਸੁਪਰ ਸਨੇ ਵਾਈਟ ਸਮੇਤ) ਵੀਹ ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਟਨ।

(b) ਆਫ-ਕਲਰਦਸ ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਟਨ।

6. ਬਾਕਸਾਈਟਦਸ ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਟਨ।

7. ਕੈਡਮੀਅਮਪ੍ਰਤੀ ਟਨ ਅਯਸਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਰਾਟਾ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੈਡਮੀਅਮ ਧਾਤੂ ਦੇ ਯੂਨਿਟ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਲਈ ਸੇਲਾਂ ਰੁਪਏ।

8. ਕੈਲਸਾਈਟਪੰਦਰਾਂ ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਟਨ।

9. ਚੀਨੀ ਮਿੱਟੀ; ਜਿਸਨੂੰ ਕੈਓਲਿਨ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ (ਬਾਲ ਮਿੱਟੀ ਅਤੇ ਚਿੱਟੀ ਸੇਲ ਸਮੇਤ);

(a) ਕਚਾਅੱਠ ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਟਨ।

(b) ਪ੍ਰੋਸੈਸਡ (ਧੋਏ ਗਏ ਸਮੇਤ) ਪੈਂਤੀ ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਟਨ।

10. ਕ੍ਰੋਮਾਈਟ (ਦੋਨੋਂ ਲੰਪੀ ਨਾਨ-ਫ੍ਰਾਈਏਬਲ ਅਯਸਕ ਅਤੇ ਕੰਸਨਟ੍ਰੇਟਸ)

- (a) 48% Cr₂O₃ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਵਾਲਾ ਸੱਠ ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਟਨ।
- (b) 48% Cr₂O₃ ਤੋਂ ਘੱਟ ਅਤੇ 40% Cr₂O₃ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਲਾ ਤੀਹ ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਟਨ।
- (c) 30% ਤੋਂ 40% Cr₂O₃ ਵਾਲਾ ਵੀਹ ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਟਨ।
- (d) 30% Cr₂O₃ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਤੀ ਟਨ ਪੰਜ ਰੁਪਏ।

11. ਕੋਲ।

(i) ਗਰੁੱਪ I ਕੋਲ:

- (a) ਕੋਕਿੰਗ ਕੋਲ ਸਟੀਲ ਗ੍ਰੇਡ I, ਸਟੀਲ ਗ੍ਰੇਡ II, ਵਾਸ਼ਰੀ ਗ੍ਰੇਡ I ਸੱਤ ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਟਨ।
- (b) ਅਸਾਮ, ਅਰੁਣਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਮੇਘਾਲਯ ਅਤੇ ਨਾਗਾਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਉਤਪਾਦਿਤ ਹੈਂਡ ਪਿਕਡ ਕੋਲ।

(ii) ਗਰੁੱਪ II ਕੋਲ:

- (a) ਕੋਕਿੰਗ ਕੋਲ ਵਾਸ਼ਰੀ ਗ੍ਰੇਡ II ਕੋਕਿੰਗ ਕੋਲ ਵਾਸ਼ਰੀ ਗ੍ਰੇਡ III
- (b) ਸੈਮੀ-ਕੋਕਿੰਗ ਕੋਲ ਗ੍ਰੇਡ I ਸੈਮੀ-ਕੋਕਿੰਗ ਕੋਲ ਗ੍ਰੇਡ II
- (c) ਨਾਨ-ਕੋਕਿੰਗ ਕੋਲ ਗ੍ਰੇਡ A ਨਾਨ-ਕੋਕਿੰਗ ਕੋਲ ਗ੍ਰੇਡ B ਛੇ ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਪੰਜਾਹ ਪੈਸੇ ਪ੍ਰਤੀ ਟਨ।
- (d) ਅਸਾਮ, ਅਰੁਣਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਮੇਘਾਲਯ ਅਤੇ ਨਾਗਾਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਉਤਪਾਦਿਤ ਅਣ-ਗ੍ਰੇਡਿਡ ਆਰ.ਓ.ਐਮ. ਕੋਲ।

(iii) ਗਰੁੱਪ III ਕੋਲ:

- (a) ਕੋਕਿੰਗ ਕੋਲ ਵਾਸ਼ਰੀ ਗ੍ਰੇਡ VI ਪੰਜ ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਪੰਜਾਹ ਪੈਸੇ ਪ੍ਰਤੀ ਟਨ।
- (b) ਨਾਨ-ਕੋਕਿੰਗ ਕੋਲ ਗ੍ਰੇਡ C (iv) ਗਰੁੱਪ IV ਕੋਲ:

ਗੈਰ-ਕੋਕਿੰਗ ਕੋਲ ਗ੍ਰੇਡ ਡੀ ਚਾਰ ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਤੀਹ ਪੈਸੇ ਪ੍ਰਤੀ ਟਨ
ਗੈਰ-ਕੋਕਿੰਗ ਕੋਲ ਗ੍ਰੇਡ ਈ

(v) ਗਰੁੱਪ ਪੰਜ ਕੋਲ:

ਗੈਰ-ਕੋਕਿੰਗ ਕੋਲ ਗ੍ਰੇਡ ਐਫ ਦੇ ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਪੰਜਾਹ ਪੈਸੇ ਪ੍ਰਤੀ ਟਨ
ਗੈਰ-ਕੋਕਿੰਗ ਕੋਲ ਗ੍ਰੇਡ ਜੀ

(vi) ਗਰੁੱਪ ਛੇ ਕੋਲ:

ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਤਪਾਦਿਤ ਕੋਲ (ਸਿੰਗਰੇਨੀ ਕੋਲਿਅਰੀਜ਼ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ)" ਪੰਜ ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਟਨ

"ਤੀਜਾ ਅਨੁਸੂਚੀ
(ਧਾਰਾ 9ਏ ਦੱਖੇ)
ਮੁਰਦਾ ਕਿਰਾਇਆ

(1) ਉਹਨਾਂ ਲੀਜ਼ਾਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਮੁਰਦਾ ਕਿਰਾਏ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਜੋ ਸਬੰਧਤ ਲੀਜ਼ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀ ਉਦਯੋਗ ਨੂੰ ਕੱਚਾ ਮਾਲ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ:

(ਮੁਰਦਾ ਕਿਰਾਏ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਹੈਕਟੇਅਰ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ)

ਖਾਣ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ

(2) ਉਸ ਲੀਜ਼ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸਬੰਧਤ ਲੀਜ਼ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀ ਉਦਯੋਗ ਲਈ ਕੱਚਾ ਮਾਲ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਮੁਰਦਾ ਕਿਰਾਏ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਭਾਵੇਂ ਲੀਜ਼ ਖੇਤਰਫਲ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ।"

4. ਬਹਿਸ ਦੌਰਾਨ, ਇਹ ਸਾਰੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਉਚਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉੜੀਸਾ ਦੇਹਾਤੀ ਰੁਜ਼ਗਾਰ, ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਨ ਐਕਟ, 1992 (ਉੜੀਸਾ ਐਕਟ 36 ਦਾ 1992) ਜਿਵੇਂ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ, ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਅਨਯ ਬਿੰਦੂਆਂ ਉੱਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਅੱਗੇ ਦੁਹਰਾਏ ਗਏ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਸਵਾਲ ਉੱਤੇ ਜਾਵਾਂਗੇ ਕਿ ਕੀ ਉੜੀਸਾ ਐਕਟ 36 ਦਾ 1992 ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਐਕਟ ਦਾ ਸਵਾਲ "ਐਂਟਰੀ 49", ਸੂਚੀ II ਦੇ ਸੱਤਵੇਂ ਸ਼ਡਿਊਲ (ਇਮਾਰਤਾਂ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ) ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ "ਐਂਟਰੀ 23 ਜਾਂ 50", ਸੂਚੀ II ਦੇ ਸੱਤਵੇਂ ਸ਼ਡਿਊਲ ਅਧੀਨ ਆਵੇਗਾ। ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸਾਰ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਖਣਿਜ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਉੱਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਕੋਲ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਖਣਿਜ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਖਣਿਜਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ "ਜ਼ਮੀਨਾਂ" ਉੱਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਮਕਰਣ ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਇਹ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਰੰਗੀਨ ਯੁਕਤੀ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਖਣਿਜ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਖਣਿਜ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਸਦ ਨੇ ਖਾਣਾਂ ਅਤੇ ਖਣਿਜ (ਨਿਯਮਨ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ) ਐਕਟ, 1957 ਨੂੰ ਅਧਿਨਿਯਮਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਖੇਤਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਢੱਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਉੜੀਸਾ ਐਕਟ 36 ਦਾ 1992 ਨੂੰ ਅਧਿਨਿਯਮਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਯੋਗ ਹੈ। ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਦੇਣ ਲਈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਤਿੰਨ ਫੈਸਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ: (1) ਇੰਡੀਆ ਸੀਮੈਂਟ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਤਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ, [1989] ਸੁਪਲ. 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 692 = [1990] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 12 = ਏ.ਆਈ.ਆਰ. (1990) ਐਸ.ਸੀ. 85, (2) ਉੜੀਸਾ ਸੀਮੈਂਟ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, [1991] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 105 = ਏ.ਆਈ.ਆਰ. (1991) ਐਸ.ਸੀ. 1676 = [1991] ਸੁਪਲ. 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 430, (3) ਬਕਸਾ ਦੁਆਰਸ ਟੀ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ, [1989] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 793 = [1989] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 211 = ਏ.ਆਈ.ਆਰ. (1989) ਐਸ.ਸੀ. 2015.

5. ਇਸ ਮੌਕੇ ਉੱਤੇ, ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਅਚਲ ਸਿਦ੍ਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਰਕਚੰਦ ਰਤਨਚੰਦ ਬੰਬੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤੀ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਏ.ਆਈ.ਆਰ. (1970) ਐਸ.ਸੀ. 1453, ਪੰਨਾ 1458, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ:

"ਵਿਧਾਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 246 ਦੁਆਰਾ ਉਚਿਤ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਤਿੰਨ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀਆਂ ਕੇਵਲ ਵਿਧਾਨਕ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਖੇਤਰ ਹਨ; ਉਹ ਉਸ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਚਿਤ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਅਚਲ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ ਕਿ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਸਥਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਪਰ ਕੁਝ ਐਂਟਰੀਆਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇੱਕੋ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਓਵਰਲੈਪ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਸਿੱਧੇ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਫਿਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ

ਕਿ ਐਂਟਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮੇਲ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਂਝ ਨਿਰਮਾਣ ਲਿਆਉਣਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੈਟਰਲ ਪ੍ਰੋਵਿੰਸ ਅਤੇ ਬੇਰਾਰ ਸੇਲਜ਼ ਆਫ ਮੋਟਰ ਸਪੈਰਿਟ ਅਤੇ ਲੁਬਰਿਕੈਂਟਸ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1938, 1939 ਐਫ.ਸੀ.ਆਰ 18 = ਏ.ਆਈ.ਆਰ (1939) ਐਫ.ਸੀ 1, ਸਰ ਮੈਰੀਸ਼ ਗਵਾਇਰ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਹਿਣਾ ਸੀ:

"ਕੇਵਲ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਹੀ ਖਾਸ ਸਮੱਸਿਆ ਉੱਠ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਹੁਣ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੇ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਢਾਂਚੇ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਦੋ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋ ਰਹੇ ਵਿਰੋਧੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਦੋਨਾਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ ਜਿਥੇ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੋਵੇ, ਸੋਧਣ ਦੁਆਰਾ।"

ਕੇ.ਸੀ. ਗਜਪਤੀ ਨਾਰਾਇਣ ਦੇਓ ਅਤੇ ਓਰਸ. ਬਨਾਮ ਦ ਸਟੇਟ ਆਫ ਉੜੀਸਾ, [1954] ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 1, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਪੰਨਾ 11 ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ:

"ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਵੱਖ ਸਰੀਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਧਾਨਿਕ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਉੱਤੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾਵਾਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਵਿਧੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸੰਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਅਜਿਹੀ ਉਲੰਘਣਾ ਸਪਸ਼ਟ, ਪ੍ਰਗਟ ਜਾਂ ਸਿੱਧੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਛੁਪੀ, ਲੁਕੀ ਅਤੇ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਆਖਰੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ 'ਰੰਗੀਨ ਕਾਨੂੰਨ' ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪ੍ਰਸਿੱਧ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਪਾਸ ਕਰਦਿਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ, ਫਿਰ ਵੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕੀਤਾ, ਉਲੰਘਣਾ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਜਾਂਚ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਸਿਰਫ ਬਹਾਨਾ ਜਾਂ ਛਦਮ ਦੁਆਰਾ ਢੱਕਿਆ ਗਿਆ।"

ਫਿਰ ਪੰਨਾ 12 ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"...ਇਹ ਐਕਟ ਦਾ ਅਸਲ ਮੱਦਾ ਹੈ ਜੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕੇਵਲ ਰੂਪ ਜਾਂ ਬਾਹਰੀ ਸੂਰਤ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਵਿਸ਼ਾ ਦਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਰੂਪ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿੰਦਾ ਤੋਂ ਬਚਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਸੰਵਿਧਾਨਿਕ ਮਨਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਲੰਘਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਅਸਲ ਸੁਭਾਵ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਜਾਂਚ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿ ਕੇਵਲ ਰੂਪ ਹੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਣ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਸ਼ਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜੋ ਵਿਧਾਨਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਜਾਂਚ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਜ਼ਰੂਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਵੇਖ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼, ਮਕਸਦ ਜਾਂ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਕੇਵਲ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਅਸਲ ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਸੁਭਾਵ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਵਰਗ ਨਾਲ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀ ਮੋਟੀਵ ਨੇ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ।"

(ਜੇਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਸੰਵਿਧਾਨ ਬੈਂਚ ਵਿੱਚ ਬੋਲਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਏ.ਐਸ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਮਦਰਾਸ ਦੀ ਰਾਜ, ਏ.ਆਈ.ਆਰ. (1957) ਐਸ.ਸੀ. 297, ਪੰਨਾ 303 ਤੇ, ਵੇਂਕਟਰਾਮਾ ਅਯਿਯਰ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ:

"ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੇ ਚੀਜ਼ ਜਾਂਚਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਅਸਲੀ ਚਰਿੱਤਰ।"

ਇਸ ਲਈ, ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਣ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇਸਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਅਸਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਹੈ ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੈਧ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਘੁਸਪੈਠ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਨ।"

(ਜੇਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਬਕਸਾ ਦੁਆਰਾਸ ਟੀ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਬੈਂਚ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਅਸਲੀ ਕੁਦਰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਲਈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਸਲੀ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਤੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਕੇ.ਪੀ. ਵਰਗੀਸ ਬਨਾਮ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਏਰਨਾਕੁਲਮ ਅਤੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਏ.ਆਈ.ਆਰ. (1981) ਐਸ.ਸੀ. 1922, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੰਨਾ 1930 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਹਰਲੀ ਮਦਦ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

"...ਬਿੱਲ ਦੇ ਮੁਵਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਣ ਜੋ ਬਿੱਲ ਦੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਨਿਸਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਬੁਰਾਈ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਮਕਸਦ ਲਈ ਜਿਸ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪੱਛਮੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਹਾਲੀਆ ਰੁਝਾਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇੱਕ ਅਰਥ ਦੀ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਸਰਤ ਹੈ, ਹਰ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਤਰਕਸੰਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਉਹ ਸਵੀਕਾਰਯ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"

(ਜੇਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਦੀਵਾਨ ਬੁਦਰਜ ਬਨਾਮ ਸੈਟਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਬੰਬਈ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਏ.ਆਈ.ਆਰ. (1976) ਐਸ.ਸੀ. 1503, (ਪੰਨਾ 1507 & 1508), ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਕਿ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਭਾਸ਼ਣ ਦਾ ਅਧਿਐਨ, ਜਿਸ ਨੇ ਸੰਸਦ ਵਿੱਚ ਬਿੱਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਮਕਸਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਅੰਤਰਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਸਰ ਪਾਵੇਗਾ।

ਸ਼ਸੀਕਾਂਤ ਲਕਸ਼ਮਣ ਕਾਲੇ ਅਤੇ ਅਨ. ਬਨਾਮ ਭਾਰਤੀ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਅਨ., ਏ.ਆਈ.ਆਰ. (1990) ਐਸ.ਸੀ. 2114, ਵਰਮਾ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ, ਤਿੰਨ ਮੈਂਬਰ - ਬੈਂਚ ਲਈ ਬੋਲਦਿਆਂ ਪੰਨਾ 2119 'ਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ:

"ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਮਕਸਦ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਲਈ, ਇਹ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਝਾਤ ਪਾਈ ਜਾਵੇ ਜਦੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਅਤੇ ਪੂਰਵ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੈਟਰਿਕਸ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੇ ਸੀਮਿਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਇਹ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਬਿੱਲ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਣਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਝਾਤ ਪਾਈ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਬੀਮਾਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਉਪਚਾਰ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਨ ਦੇ ਕਦਮ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ।"

6. ਇਸ ਕੇਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਚਾਨਣ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਉਤੀਸਾ ਐਕਟ 36 ਦੇ 1992 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਕੈਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ "ਐਂਟਰੀ 49" ਜਾਂ "ਐਂਟਰੀ 23 ਜਾਂ 50" ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸੱਤਵੇਂ ਸ਼ਡਿਊਲ ਦੀ ਲਿਸਟ II ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰਲਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਦਾ ਹੋਣਾ।

7. ਉਤੀਸਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਆਏ ਸਮਾਨ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤੀ ਫੈਸਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ

ਜਾਂ ਅਨਿਵੈਧਤਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਇਤਿਹਾਸਕ ਪਿਛੋਕੜ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ।

8. ਕਾਨੂੰਨ ਹਨ ਓੜੀਸਾ ਮਾਈਨਿੰਗ ਖੇਤਰ ਵਿਕਾਸ ਫੰਡ ਐਕਟ, 1952 (ਐਕਟ 27 ਦਾ 1952), ਅਤੇ ਓੜੀਸਾ ਸੈੱਸ ਐਕਟ, 1962 (ਐਕਟ 2 ਦਾ 1962) ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ 40 ਦਾ 1966 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਪਹਿਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਐਕਟ 27 ਦਾ 1952 ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੇ ਵਾਰ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਇਆ। ਪਹਿਲੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ, ਓੜੀਸਾ ਮਾਈਨਿੰਗ ਖੇਤਰ ਵਿਕਾਸ ਫੰਡ ਐਕਟ, 1952 (ਐਕਟ 27 ਦਾ 1952) ਨੂੰ ਮਾਈਨਿੰਗ ਅਤੇ ਮਿਨਰਲਜ਼ (ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ) ਐਕਟ, 1948 (ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ 53 ਦਾ 1948) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ। ਹਿੰਗੀਰ ਰਾਮਪੁਰ ਕੋਲ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਓੜੀਸਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, [1961] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 537 ਵਿੱਚ ਓੜੀਸਾ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਮਿਨਰਲਜ਼ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੈੱਸ ਜਾਂ ਫੀਸ ਨਾ ਤਾਂ ਟੈਕਸ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਤਪਾਦ ਸ਼ੁਲਕ ਪਰ ਇੱਕ ਫੀਸ ਸੀ। ਸਵਾਲ ਸੀ ਐਮ.ਐਮ.ਆਰ.ਡੀ. ਐਕਟ, 'ਤੇ ਰਾਜਾਂ ਦੀ ਫੀਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਅਸਰ ਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ 53 ਦਾ 1948 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਐਲਾਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਲਿਸਟ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ 66 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਐਂਟਰੀ 23 ਅਧੀਨ ਫੀਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੰਸਦ ਵੱਲੋਂ ਐਂਟਰੀ 54 ਦੀ ਲਿਸਟ I ਦੇ ਸੱਤਵੇਂ ਸ਼ਡਿਊਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਐਲਾਨ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਖੁਦ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਸਮਰੱਥਾ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੀਮਾ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਕਿ ਜੇ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ 53 ਦਾ 1948 ਵਿੱਚ ਲਿਸਟ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ 23 ਵਿੱਚ ਉਲੇਖਿਤ ਐਲਾਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਐਲਾਨ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਓੜੀਸਾ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਾ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੁੰਦਾ। ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ (ਐਕਟ 53 ਦਾ 1948) ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਐਲਾਨ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਸੰਸਦ" ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਐਲਾਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਐਲਾਨ ਨੇ ਓੜੀਸਾ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਲਈ ਲਿਸਟ I ਦੀ ਐਂਟਰੀ 54 ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਸੀਮਾ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਦੂਜੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ, ਜਦੋਂ ਓੜੀਸਾ ਐਕਟ 27 ਦਾ 1952 ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਇਆ, ਤਾਂ "ਐਮ.ਐਮ.ਆਰ.ਡੀ. ਐਕਟ" ਦਾ 1957 (ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ 67 ਦਾ 1957) ਪਹਿਲੇ 1948 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸੇ ਸੈੱਸ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਐਮ.ਐਮ.ਆਰ.ਡੀ. ਐਕਟ ਦੇ 1957 (ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ 67 ਦਾ 1957) ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਲਾਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਾਜ ਐਕਟ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਵਿਸਥਾਰਤ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਓੜੀਸਾ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਸੈੱਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ 1.6.1958 ਤੋਂ, ਜਿਸ ਦਿਨ ਐਮ.ਐਮ.ਆਰ.ਡੀ. ਐਕਟ ਦਾ 1957 ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ, ਅਵੈਧ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨਤੀਜਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ 67 ਦਾ 1957 ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਵਿੱਚ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਐਲਾਨ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਜੋ ਲਿਸਟ I ਦੀ ਐਂਟਰੀ 54 ਅਧੀਨ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਚੂੰਕਿ ਉਕਤ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਨੇ 1952 ਦੇ ਰਾਜ ਐਕਟ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਖਾਨਾਂ ਅਤੇ ਖਨਿਜ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਖੇਤਰ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਹਿੰਗੀਰ ਰਾਮਪੁਰ ਕੋਲ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਓੜੀਸਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਏ.ਆਈ.ਆਰ. (1961) ਐਸ.ਸੀ. 549, ਨੇ ਮਾਮਲਾ ਨਿਪਟਾਇਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਾ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਵਾਂਜਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਓੜੀਸਾ ਸੈੱਸ ਐਕਟ, (ਐਕਟ 2 ਦਾ 1962), ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ, ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਇਆ ਓੜੀਸਾ ਸੀਮੈਂਟ ਲਿਮਿਟਿਡ ਬਨਾਮ ਓੜੀਸਾ ਰਾਜ, ਏ.ਆਈ.ਆਰ. (1991) ਐਸ.ਸੀ. 1976 = (1991) ਸੁਪਲ.1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 430। ਉਸ ਉੜੀਸਾ ਸੀਮਿੰਟ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਵੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ (ਸੁਪਰਾ)। ਉੜੀਸਾ ਐਕਟ, (1962 ਦਾ ਐਕਟ 2) ਦੀ ਧਾਰਾ 4, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1976 ਵਿੱਚ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ (ਖਣਿਜ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਸਮੇਤ) 'ਤੇ ਸੈੱਸ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ। ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਰੱਖੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਾਈਨਿੰਗ ਓਪਰੇਸ਼ਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਣਿਜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦਾ 5(2) (ਏ) ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਨਿਰਧਾਰਤ- ਰਾਇਲਟੀ ਜਾਂ ਮਰੇ ਹੋਏ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਉਮਰ, (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ) ਵਿੱਚ ਸੈੱਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਖਣਿਜਾਂ ਦੀਆਂ ਵੱਖ ਵੱਖ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਈ ਲੇਵੀ ਦਾ ਮਾਪ ਮੁਲਾਕਣ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਇਲਟੀ ਹੈ ਉਸਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ; ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਟੈਕਸਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ 1976 ਵਿੱਚ, ਰਾਇਲਟੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਾਲੀਏ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੈੱਸ ਦਾ ਚਾਰਜ ਅਤੇ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਰਾਇਲਟੀ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਗੁਣਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਮੋਡ ਅਤੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਦਾ ਰਾਇਲਟੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸੈੱਸ ਦੀ ਰਕਮ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ, ਦਰਸਾਏਗੀ ਬਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਰਾਇਲਟੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੇਵੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ II ਦੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ 45, 49 ਅਤੇ 50। ਭਾਵੇਂ ਲੇਵੀ ਇੱਕ ਸੀ ਜੋ ਸੂਚੀ 11 ਦੀ ਐਂਟਰੀ 50

ਦੇ ਅਧੀਨ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 1957 ਦੇ ਐਮਐਮਆਰਡੀ ਐਕਟ ਨੇ ਪੂਰੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਹ 1957 ਦੇ MMRD ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਕਰੇਗਾ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ ਹੋ. ਉੜੀਸਾ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5, 6, ਅਤੇ 7, (1962 ਦਾ ਐਕਟ 2) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ 1976 ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਪਰੇ ਮੰਨੇ ਗਏ ਸਨ 1957 ਦੇ ਐਮਐਮਆਰਡੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੰਸਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ (ਕੇਂਦਰੀ 1957 ਦਾ ਐਕਟ 67) ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਉੜੀਸਾ ਸੈੱਸ ਐਕਟ 1962 ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 18 ਅਤੇ ਉੜੀਸਾ ਸਰਵੇਖਣ ਅਤੇ ਬੰਦੋਬਸਤ ਐਕਟ ਦੇ 19, ਜ਼ਮੀਨਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਖਣਨ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ, ਇਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਿਆਂ ਸੈੱਸ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀਆਂ "ਸਤਰ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ", ਜਦੋਂ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਲੇਵੀ ਲਈ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ ਖਣਨ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣਾ " ਖਣਿਜਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ- ਦੇ ਐਕਟ 42 ਦੁਆਰਾ ਉੜੀਸਾ ਸੈੱਸ ਐਕਟ, 1962 ਦੀ ਸੋਧ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਟੈਕਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 1976. ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ ਤਤਕਾਲ ਕਾਨੂੰਨ-ਉੜੀਸਾ ਦਿਹਾਤੀ ਰੁਜ਼ਗਾਰ, ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਨ ਐਕਟ, 1992. ਬਿੱਲ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਮੰਤਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਭਾਸ਼ਣ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਰੋਸ਼ਨੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ. ਇਹ ਕਾਗਜ਼ੀ ਕਿਤਾਬ (ਖੰਡ ਸੀ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਨੁਬੰਧ I, ਸਫ਼ੇ 10-12। ਇਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:-

"... ਇਹ ਬਿੱਲ ਰਾਜ ਦੀ ਆਮਦਨ ਵਧਾਉਣ ਜਾਂ ਉਸ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਭਰਪਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਉੜੀਸਾ ਸੀਮੈਂਟ ਕੋਸ਼ ਕਾਰਨ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਕਾਰਨ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਰਾਜ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਰੁਪਏ 150.00 ਕਰੋੜ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵਰਗੇ ਰਾਜ ਲਈ ਰੁਪਏ 150.00 ਕਰੋੜ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੋਲ ਉੱਤੇ ਰਾਇਲਟੀ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਭਰਪਾਈ ਰੁਪਏ 30 ਤੋਂ ਰੁਪਏ 40 ਕਰੋੜ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਅਸੀਂ ਰੁਪਏ 100.00 ਕਰੋੜ ਦੀ ਘਾਟੇ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਕਾਰਨ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ, ਗੈਰ-ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸਮੇਤ ਖਨਿਜ ਯੁਕਤ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ ਲਾਉਣ ਲਈ ਇਸ ਬਿੱਲ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਆਈ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਰਾਜ ਸੂਚੀ ਦੇ ਆਈਟਮ 49 ਅਧੀਨ, ਰਾਜ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ ਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਇਹ ਬਿੱਲ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਥੇ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ ਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੰਨ ਲਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰਾਜ ਨੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਅਤੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਰੇ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਬਿੱਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੜੀਸਾ ਸੈੱਸ ਐਕਟ, 1962 ਅਧੀਨ ਜਿਸ ਨੇ ਵੀ ਟੈਕਸ/ਸੈੱਸ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਉਹ ਮੌਜੂਦਾ ਬਿੱਲ ਅਧੀਨ ਹੋਰ ਟੈਕਸ ਦੇਣ ਲਈ ਹੋਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਮਾਣਯੋਗ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ੰਕਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਕਿ ਇਹ ਦੁੱਗਣਾ ਟੈਕਸਿੰਗ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਕਿ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਟੈਕਸ ਨਾਲ ਬੋਝਿਲ ਹਨ, ਉਹ ਹੋਰ ਟੈਕਸ ਦੇਣ ਲਈ ਹੋਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਖਾਸ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਖਨਿਜ ਯੁਕਤ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ ਲਾਉਣ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਸਾਹਿਬ, ਸਾਡਾ ਰਾਜ ਖਨਿਜ ਸਰੋਤਾਂ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

10. ਆਓ ਅਸੀਂ ਉੜੀਸਾ ਐਕਟ 36 ਦੇ 1992 ਦੇ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੀਏ। ਚਾਰਜਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਗ੍ਰਾਮੀਣ ਰੁਜ਼ਗਾਰ, ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਨ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3(1) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ:

"ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜੋ ਉੜੀਸਾ ਸੈੱਸ ਐਕਟ, 1962 ਅਧੀਨ ਸੈੱਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ, ਉਹ ਗ੍ਰਾਮੀਣ ਰੁਜ਼ਗਾਰ, ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਨ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।"

ਹਾਲਾਂਕਿ ਚਾਰਜਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਲੇਵੀ ਲਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜੇ ਜ਼ਮੀਨ ਉੜੀਸਾ ਸੈੱਸ ਐਕਟ, 1962 ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ, ਉਹ ਗ੍ਰਾਮੀਣ ਰੁਜ਼ਗਾਰ, ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਨ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਉੜੀਸਾ ਸੈੱਸ ਐਕਟ, 1962 ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 4, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ:

"4. ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਸੈਂਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਣਗੀਆਂ। (1) ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਇੱਥੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਸੈਂਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਣਗੀਆਂ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1977 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਰਾਏ ਜਾਂ ਰੈਵੇਨਿਊ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਜਾਂ ਉੜੀਸਾ ਮਿਊਨਿਸਿਪਲ ਐਕਟ, 25 ਦੇ 1950 ਅਧੀਨ ਹੌਲਡਿੰਗ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਟੈਕਸ ਵਾਲੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਸੈਂਸ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਹੋਰ ਅਗਾਊ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੋ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਖਾਣਾਂ ਲਈ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।"

ਸੈਕਸ਼ਨ 3(vi) ਵਿੱਚ 'ਜ਼ਮੀਨ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ:

"3(vi) 'ਜ਼ਮੀਨ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਰਣਨ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਢੱਕੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਘਰ ਜਾਂ ." "3(vi) 'ਜ਼ਮੀਨ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਰਣਨ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਢੱਕੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ- ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(a) ਉੜੀਸਾ ਦੇਹਾਤੀ ਰੁਜ਼ਗਾਰ, ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਨ ਐਕਟ, 1992 ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਖਨਿਜ ਯੁਕਤ ਭੂਮੀ; ਅਤੇ NONE NONE

(b) ਮਕਾਨ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤਾਂ। NONE NONE

ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੜੀਸਾ ਐਕਟ 36 ਦੇ 1992 ਦੀ ਧਾਰਾ 3(1) ਅਤੇ 1962 ਦੇ ਉੜੀਸਾ ਸੈਂਸ ਐਕਟ, ਜੋ ਕਿ 1994 ਦੇ ਐਕਟ 10 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦਾ ਮਿਲਿਆ ਜੁਲਿਆ ਅਸਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੇਵਲ ਖਨਿਜ ਯੁਕਤ ਭੂਮੀ ਅਤੇ ਕੋਲ ਯੁਕਤ ਭੂਮੀ ਹੀ ਉੜੀਸਾ ਦੇਹਾਤੀ ਰੁਜ਼ਗਾਰ, ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਨ ਐਕਟ, 1992 (ਉੜੀਸਾ ਐਕਟ 36 ਦੇ 1992) ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗੀ। ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਭੂਮੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਪਰ ਕੇਵਲ ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀ ਭੂਮੀ ਹੀ ਟੈਕਸਿੰਗ-ਨੈੱਟ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗੀ। ਇਹ ਉਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮਾਣਯੋਗ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਬਿੱਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ "ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਨਿਜ ਯੁਕਤ ਭੂਮੀਆਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।" ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਟੈਕਸ ਮਾਣਯੋਗ ਮੰਤਰੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਭਾਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਰਥਕ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਕੇਵਲ ਖਨਿਜ ਯੁਕਤ ਅਤੇ ਕੋਲ ਯੁਕਤ ਭੂਮੀਆਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਘਟਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਣ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ "ਐਫ" ਅਤੇ "ਜੀ" ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ 85% ਕੋਲ ਯੁਕਤ ਭੂਮੀਆਂ ਹਨ।

11. ਉਪਰੋਕਤ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉੜੀਸਾ ਦੇਹਾਤੀ ਰੁਜ਼ਗਾਰ, ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਨ ਐਕਟ, 1992 (ਉੜੀਸਾ ਐਕਟ 36 ਦੇ 1992) ਨੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਭੂਮੀਆਂ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਭੂਮੀ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(ਸੀ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, "ਜੋ ਵੀ ਵਰਣਨ...ਅਤੇ ਭੂਮੀ ਤੋਂ ਉੱਤਪੰਨ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ" ਖਨਨ ਕਾਰਜਾਂ ਲਈ ਰੱਖੀ ਗਈ ਭੂਮੀਆਂ ਉਕਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ "ਖਨਿਜ", ਜੋ ਕਿ ਭੂਮੀ ਤੋਂ ਉੱਤਪੰਨ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਲਾਭ ਹਨ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(1) ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 2(ਸੀ) ਅਧੀਨ ਲੇਵੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ ਲਈ ਚਾਰਜਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਟੈਕਸ "ਖਨਿਜ" 'ਤੇ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਭੂਮੀ ਜਾਂ ਭੂਮੀ ਦੀ ਸਤਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਲੇਵੀ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਖਨਿਜ ਯੁਕਤ ਭੂਮੀ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਸਾਰੀਆਂ ਭੂਮੀਆਂ 'ਤੇ, ਟੈਕਸ "ਭੂਮੀ ਦੀ ਸਾਲਾਨਾ ਕੀਮਤ" ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਠ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਖਨਿਜ ਯੁਕਤ ਭੂਮੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(4)(ਆਈ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ "ਔਸਤ ਸਾਲਾਨਾ ਆਮਦਨ" ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 3 (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, 26.9.1994 ਦੀ

ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸੀ ਸ਼ੈਡਿਊਲ ਜੇੜਨ ਨਾਲ (ਐਨੈਕਸ-ਬੀ, ਪੇਪਰ ਬੁੱਕ ਦੇ ਪੇਜ 270 'ਤੇ), ਵੱਖ ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਖਨਿਜਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀ ਏਕੜ ਟੈਕਸ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਤੈਅ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜਾਹਿਰ ਹੈ ਕਿ "ਐਸਟ ਸਾਲਾਨਾ ਆਮਦਨ" ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ। ਕੋਲ ਯੁਕਤ ਭੂਮੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 3(2)(ਸੀ) ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਸ਼ੈਡਿਊਲ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀ ਏਕੜ ਰੁਪਏ 32,000 ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਖਨਿਜ ਯੁਕਤ ਭੂਮੀਆਂ ਅਤੇ ਕੋਲ ਯੁਕਤ ਭੂਮੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਦੀਆਂ ਭੂਮੀਆਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਐਕਟ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉੱਤਰੀ ਸੈੱਸ ਐਕਟ, 1962 ਅਧੀਨ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਕੋਲ "ਕੋਲ ਯੁਕਤ ਭੂਮੀ" ਅਤੇ "ਖਨਿਜ ਯੁਕਤ ਭੂਮੀ", ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 2(ਏ-1) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 2(ਡੀ) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਹਨ, ਨੂੰ ਹੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਖਮਿਆਜ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ, ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਮਾਪਦੰਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੇਵੀ ਦਾ ਪਦਾਰਥ ਉੱਤਰੀ ਸੈੱਸ ਦਿਹਾਤੀ ਰੁਜ਼ਗਾਰ, ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਨ ਐਕਟ, 1992 ਹੈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ "ਖਣਿਜ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ" ਅਤੇ "ਕੋਇਲਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ" 'ਤੇ।

12. ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਬੀ. ਸੈਨ ਦਾ ਮੁੱਖ ਤਰਕ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰੀ ਸੈੱਸ ਐਕਟ 36 ਦੇ 1992 ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਸ਼ੈਡਿਊਲ 7, ਸੂਚੀ II ਐਂਟਰੀ 49 - "ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ" ਅਧੀਨ ਆਵੇਗੀ। ਇਸ ਦੇ ਵਿਕਲਪ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਸੂਚੀ II ਐਂਟਰੀ 23 ਜਾਂ ਐਂਟਰੀ 50 ਅਧੀਨ ਆਵੇਗੀ ਜੋ ਕਿ ਸੱਤਵੀਂ ਸ਼ੈਡਿਊਲ ਹੈ।

ਸੂਚੀ II. "23. ਖਾਨਾਂ ਅਤੇ ਖਨਿਜ ਵਿਕਾਸ ਦਾ ਨਿਯਮਨ ਸੂਚੀ I ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸੰਘ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਹੇਠ ਨਿਯਮਨ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਸੰਬੰਧੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਹੈ।"

"50. ਖਨਿਜ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ, ਜੋ ਕਿ ਖਨਿਜ ਵਿਕਾਸ ਸੰਬੰਧੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਲਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ।"

ਸਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੂਚੀ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ 49 ਇੱਕ ਆਮ ਐਂਟਰੀ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਖਾਸ ਕਿਸਮ ਜਾਂ ਪ੍ਰਜਾਤੀ ਨੂੰ ਆਮ ਐਂਟਰੀ ਤੋਂ ਕੱਢ ਕੇ, ਸੂਚੀ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ 50 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਸੂਚੀ II ਐਂਟਰੀ 50 ਅਧੀਨ ਲਗਾਏ ਜਾ ਸਕਣ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸ 'ਤੇ ਖਨਿਜ ਅਤੇ ਖਨਿਜ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਨਿਯਮਨ ਸੰਬੰਧੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਲਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੂਚੀ II ਐਂਟਰੀ 23 ਅਧੀਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਖਾਨਾਂ ਅਤੇ ਖਨਿਜ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਨਿਯਮਨ ਸੰਬੰਧੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਸੂਚੀ I (ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸੰਘ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਹੇਠ ਨਿਯਮਨ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਸੰਬੰਧੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਉੱਤਰੀ ਸੈੱਸ ਐਕਟ 36 ਦੇ 1992 ਨੂੰ ਸੂਚੀ II ਐਂਟਰੀ 50 ਜਾਂ ਸੂਚੀ II ਐਂਟਰੀ 23 ਅਧੀਨ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਖਾਨਾਂ ਅਤੇ ਖਨਿਜ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਨਿਯਮਨ ਸੰਬੰਧੀ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ (ਸੂਚੀ I ਐਂਟਰੀ 54) ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਖਾਨਾਂ ਅਤੇ ਖਨਿਜ (ਨਿਯਮਨ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ) ਐਕਟ, 1957 (ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ 67 ਦੇ 1957), ਧਾਰਾਵਾਂ 2, 3(ਅ) ਅਤੇ 3(ਦ), ਧਾਰਾਵਾਂ 9 ਅਤੇ 9-ਏ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਦੂਜੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਸ਼ੈਡਿਊਲਾਂ ਨੂੰ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 3 (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖਨਿਜ ਅਤੇ ਖਨਿਜ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਟੈਕਸ, ਰਾਇਲਟੀ, ਫੀਸ ਜਾਂ ਕਿਰਾਇਆ, ਉਕਤ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਧਾਰਾ 9-ਏ ਵਿੱਚ ਖਾਨ ਲੀਜ਼ ਦੇ ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤ ਕਿਰਾਇਆ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਪ੍ਰਦਾਨਤਾ ਹੈ ਜੈਸਾ ਕਿ ਉਥੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਐਕਟ ਦੇ ਤੀਜੇ ਸ਼ੈਡਿਊਲ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਦਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਓ। ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿਥੇ ਖਾਣ ਲੀਜ਼ ਦਾ ਧਾਰਕ ਧਾਰਾ 9 ਅਧੀਨ ਰਾਇਲਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਬੰਧਨਯੋਗ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 9 ਅਧੀਨ ਰਾਇਲਟੀ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 9-ਏ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੁਰਦਾ ਕਿਰਾਇਆ, ਜੋ ਵੀ ਵੱਧ ਹੋਵੇ, ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਧਾਰਾ 9-ਏ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਤੀਜੇ ਸ਼ੈਡਿਊਲ ਨੂੰ ਸੋਧ ਕੇ ਮੁਰਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਵਧਾਉਣ ਜਾਂ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਸ਼ੈਡਿਊਲ ਵੱਖ ਵੱਖ ਖਨਿਜਾਂ ਸਮੇਤ ਕੋਲ ਲਈ ਵੱਖ ਵੱਖ ਦਰਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਚੂੰਕਿ ਖਨਿਜਾਂ ਅਤੇ ਖਨਿਜ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ - ਟੈਕਸ, ਰਾਇਲਟੀ - ਫੀਸ - ਮੁਰਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਆਦਿ ਬਾਰੇ ਖਾਣਾਂ ਅਤੇ ਖਨਿਜ (ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ) ਐਕਟ, 1957 ਵਿੱਚ ਸੰਪੂਰਣ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਤੇ ਸੰਸਦੀ ਐਲਾਨ, ਜੋ ਕਿ ਲਿਸਟ I ਐਂਟਰੀ 54 ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਰਾਜ

ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਲਿਸਟ II ਐਂਟਰੀ 23 ਜਾਂ ਲਿਸਟ II ਐਂਟਰੀ 50 ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਹੋਰ ਲੇਵੀ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਖੋਹ ਲਈ ਗਈ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉੜੀਸਾ ਐਕਟ 36 ਦੇ 1992 ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਦਾ ਲੇਵੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਖਨਿਜਾਂ ਅਤੇ ਖਨਿਜ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਸਤਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਖਨਿਜ ਯੁਕਤ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਕੋਲ ਯੁਕਤ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 2(ਏ)(1) ਅਤੇ 2(ਡੀ) ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਦਾ ਲੇਵੀ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਅਤੇ ਅਤਿ ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ।

ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੱਤ ਮੈਂਬਰ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇੰਡੀਆ ਸੀਮੈਂਟ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਤਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ, [1989] ਸੁਪ. 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 692 ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮਦਰਾਸ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਰਾਇਲਟੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੈੱਸ ਲਗਾਇਆ। ਖਨਿਜਾਂ ਦੀ ਨਿਕਾਸੀ 'ਤੇ ਰਾਇਲਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਮਦਰਾਸ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਐਕਟ, 1958 ਦੀ ਧਾਰਾ 115(1) ਨੇ ਹਰ ਫਸਲੀ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਦਾਇਗੀ ਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਰੈਵੇਨਿਊ ਦੇ ਹਰ ਰੁਪਏ 'ਤੇ 45 ਪੈਸੇ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਸੈੱਸ ਲਗਾਇਆ। ਇਸ ਦੇ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ "ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਰੈਵੇਨਿਊ" ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਦੇਣਯੋਗ ਪਬਲਿਕ ਰੈਵੇਨਿਊ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ....ਰਾਇਲਟੀ, ਲੀਜ਼ ਰਕਮ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਦਾਇਗੀ ਯੋਗ ਹੋਰ ਰਕਮ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ.... ਸੈੱਸ ਦੀ ਲੇਵੀ ਨੂੰ ਸ਼ਡਿਊਲ VII ਲਿਸਟ II ਐਂਟਰੀ 49 ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਵਜੋਂ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਲਿਸਟ I ਐਂਟਰੀ 54, ਲਿਸਟ II ਐਂਟਰੀਆਂ 23, 49 & 50 ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ, ਖਾਣਾਂ ਅਤੇ ਖਨਿਜ (ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਅਸਰ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਆਇਆ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੰਨਾ 710 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ:

"ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਘ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਲੇਵੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ 7ਵੇਂ ਸ਼ਡਿਊਲ ਦੀ ਸੂਚੀ II ਦੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਲੱਭਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਲੇਵੀ ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਫੀਸ ਜਾਂ ਇੱਕ ਇੰਪੋਸਟ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਨਾ ਤਾਂ ਟੈਕਸ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਫੀਸ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਸੂਚੀ II ਦੇ ਆਮ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਾਂ ਅਧੀਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 'ਜ਼ਮੀਨ' ਦਾ ਇਜ਼ਹਾਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਹੱਤਵ ਅਨੁਸਾਰ ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਓਂ ਅਸੀਮ ਵਿਸਤਾਰ ਹੈ, ਮਿੱਟੀ ਦੀ ਸਤਹ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਾ ਸਿਰਫ ਧਰਤੀ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਉੱਪਰ ਦੀ ਹਰ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਅਨੰਤ ਮਿਲਜ਼ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, [1975] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 220 ਤੇ 249 ਵਿੱਚ ਦੇਖੋ। ਧਰਤੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦੇ ਖਨਿਜ, ਕੁਝ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ 'ਜ਼ਮੀਨ' ਦੇ ਇਜ਼ਹਾਰ ਅਧੀਨ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਖਨਿਜ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੂਚੀ II ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ 50 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਸੂਚੀ II ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ 49 ਅਧੀਨ ਟੈਕਸਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਹੇਠ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸੂਚੀ II ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ 50 ਨੂੰ ਬੇਕਾਰ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹਨ ਕਿ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਬੇਕਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਪਿੱਥ ਅਤੇ ਸਾਰ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਸੂਚੀ II ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ 50 ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸੂਚੀ I ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ 54 ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੋਵੇਗਾ।"

"...ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਾਣਾਂ ਅਤੇ ਖਨਿਜ (ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਨਿਯਮਨ) ਐਕਟ 1957 ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 9(3) ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸ਼ਡਿਊਲ ਅਧੀਨ ਦੇਣਯੋਗ ਰਾਇਲਟੀਆਂ ਨੂੰ 4 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਵਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਟੈਕਸਿੰਗ ਰਾਇਲਟੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਰੋਕ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸ਼ਡਿਊਲ ਨੂੰ ਅਸਰਦਾਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੋਧਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਵੇ। ਇਸ ਪ੍ਰਮਿਸਿਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਰਾਇਲਟੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਹੈ, ਜੇ ਇਹ ਸੂਚੀ 50 ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹੋਵੇਗਾ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 9(3) ਦੇ ਮਦਨਜ਼ਰ।"

"ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਮੂਰਤੀ ਅਯਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਾਜ ਨੂੰ ਖਨਿਜਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ

ਦੀ ਕੀਮਤ ਨਾਲ ਜੋੜਨਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸਾਲਾਨਾ ਮੁਲਯ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ ਬੇਤੁਕਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਬਿਨਾਂ ਆਮਦਨ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਨਾਲ। ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸਬਮਿਸ਼ਨ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਮਿਸਟਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਮੂਰਤੀ ਅਯਰ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਆਗੇ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਲਿਸਟ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ 50 ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਦੀ ਟੈਕਸਿੰਗ ਸ਼ਕਤੀ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਅਤੇ ਐਸ.9(2) ਦੇ ਖਾਸ ਪ੍ਰਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਖਾਣਾਂ ਅਤੇ ਖਨਿਜ (ਨਿਯਮਨ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ) ਐਕਟ, 1957, ਇਹ ਸਬਮਿਸ਼ਨ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਖੇਤਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੇਂਦਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ, ਰਾਇਲਟੀ ਸਿਰਫ ਖੇਦੇ ਗਏ ਖਨਿਜਾਂ ਨਾਲ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਕਿ ਆਮ ਪ੍ਰਵਧਾਨ ਨੂੰ ਖਾਸ ਵਾਲੇ ਨੇ ਬਾਹਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਰਾਇਲਟੀ ਨੂੰ ਲਿਸਟ II ਦੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ 23 ਅਤੇ 50 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਲਿਸਟ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ 49 ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫੀਸ ਨੂੰ ਲਿਸਟ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ 23 ਜਾਂ ਐਂਟਰੀ 50 ਅਧੀਨ ਕੇਂਦਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।"

ਰਾਜਸਥਾਨ ਦੇ ਖਨਨ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਅਤੇ ਅਨੁ., [1992] ਸੁਪ. 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 239, ਵਿੱਚ, ਰਾਜਸਥਾਨ ਲੈਂਡ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਆਫ 1985 (ਐਕਟ 6 ਆਫ 1995) ਨੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(a) ਅਤੇ (d) ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ ਖਨਿਜ ਯੁਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਾਲਾਨਾ ਮੁਲਯ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ, ਜੋ ਮ੍ਰਿਤ ਕਿਰਾਇਆ ਜਾਂ ਰਾਇਲਟੀ ਜੇ ਵੀ ਉੱਚੀ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲੈਵੀ ਨੂੰ ਓੜੀਸਾ ਸੀਮੈਂਟ ਦੇ ਮਾਮਲੇ (ਸੁਪਰਾ) ਨਾਲ ਲਗਭਗ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਤਿੰਨ ਮੈਂਬਰ ਬੈਂਚ ਨੇ ਪੰਨਾ 244 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਸ਼ਾਰਦਾ ਕੀਤਾ:

"ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਲੈਵੀਜ਼ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸੱਤ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ ਇੰਡੀਆ ਸੀਮੈਂਟ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਤਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓੜੀਸਾ ਸੀਮੈਂਟ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਓੜੀਸਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਣ ਲਈ ਆਈ ਹੈ ...."

"... ਇੰਡੀਆ ਸੀਮੈਂਟ ਅਤੇ ਓੜੀਸਾ ਸੀਮੈਂਟ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਹਾਂ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਖਨਿਜ ਯੁਕਤ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।" ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਚਾਨਣ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸੰਕੋਚ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ ਓੜੀਸਾ ਐਕਟ 36 ਆਫ 1992 ਕੋਲਾ ਯੁਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਖਨਿਜ ਯੁਕਤ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(a-1) ਅਤੇ 2(d) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਹੈ, ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਸਦੀ ਕਾਨੂੰਨ - ਖਾਣਾਂ ਅਤੇ ਖਨਿਜ (ਨਿਯਮਨ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ) ਐਕਟ, 1957 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਐਮ. ਆਰ. ਬੀ. ਸੇਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇੰਡੀਆ ਸੀਮੈਂਟ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, [1989] ਸੁਪ. 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 692 = [1990] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 12 ਵਿੱਚ ਜੇ ਇਕੋ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਰਾਇਲਟੀ ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਰਾਇਲਟੀ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੈੱਸ ਟੈਕਸ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਸਲੀ ਪਛਾਣ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖੋਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਾਇਲਟੀ ਐਮ.ਐਮ.ਆਰ.ਡੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਲੈਵੀ ਅਵੈਧ ਸੀ। ਪਰ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਟੈਕਸ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਸਟ II ਐਂਟਰੀ 49 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਸਹਾਇਤਾ ਉੜੀਸਾ ਸੀਮੈਂਟ ਮਾਮਲੇ [1991] ਸੁਪ. 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 430 ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੁੰਡਰਿਕ ਗਰੁੱਪ ਲਿਮਿਟੇਡ. ਜੇ.ਟੀ. (1994) 7 ਐਸ.ਸੀ. 577 ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਲਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 29 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੇਠਲੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ:

"ਇਸ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਉਸ ਦੀ ਆਮਦਨ ਜਾਂ ਉਪਜ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਹੋਣਾ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਜ਼ਮੀਨ/ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਆਮਦਨ ਜਾਂ ਉਪਜ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਟੈਕਸ ਦੇ ਮਾਪ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਆ

ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਲੇਵੀ ਦੀ ਕਿਸਮ ਜਾਂ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਬਦਲਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸੈੱਟ ਪੈਟਰਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ - ਸੱਚਮੁੱਚ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਮਿਆਰੀਕਰਣ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਐਂਟਰੀ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਖਾਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੀ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਸ਼ਾਇਦ ਹੁਣ ਤੱਕ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਲੇਵੀ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਜੇ ਵੀ ਢੰਗ ਚੁਣਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਲੇਵੀ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਉਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ, ਖਾਸ ਐਂਟਰੀ ਦੇ ਚਾਰ ਕੋਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਤਾਂ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਢੰਗ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਕੋਈ ਵੀ ਐਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।"

ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੰਡੀਆ ਸੀਮੈਂਟ ਅਤੇ ਉੜੀਸਾ ਸੀਮੈਂਟ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਗੁੱਡਰਿਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਲਈ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਗੁੱਡਰਿਕ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉੜੀਸਾ ਰੂਰਲ ਐਮਪਲਾਇਮੈਂਟ, ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਡਕਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1992 ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਸਰ ਵਿੱਚ ਖਨਿਜਾਂ ਅਤੇ ਖਨਿਜ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਲੇਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ; ਅਤੇ ਗੁੱਡਰਿਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਰਾ ਫਰਕ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਚੁੱਕੀ ਕਿ ਗੁੱਡਰਿਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਭਾਰਤ ਸੀਮੈਂਟ ਦੇ ਕੇਸ ਅਤੇ ਉੜੀਸਾ ਸੀਮੈਂਟ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਸਕੋਰ ਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨਾ ਬੇਕਾਰ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉੜੀਸਾ ਦੇਹਾਤੀ ਰੁਜ਼ਗਾਰ, ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਨ ਐਕਟ, 1992 ਅਧੀਨ ਲੇਵੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਖਨਿਜਾਂ ਅਤੇ ਖਨਿਜ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਹੈ।

14. ਅਸੀਂ ਉੜੀਸਾ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(2)(c) ਅਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਐਕਟ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਸਿਡਿਊਲ, ਜੋ ਕੋਲ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਏਕੜ 32,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਤਿ-ਵਿਰੋਧੀ ਐਲਾਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫਾਰਮ V ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਨੁਸਰਣ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਫਾਰਮ VII ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੰਗ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੋਰਮ ਅੱਗੇ ਲੰਬਿਤ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਮਹਾਨਦੀ ਕੋਲਫੀਲਡਸ ਲਿਮਿਟੇਡ ਵੱਲੋਂ ਵਪਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਉਪਭੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਵਾਧੂ ਬੋਝ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੰਗਾਂ ਗੈਰ-ਵੈਧ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਨ। ਉੜੀਸਾ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ 26.4.1994 ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਪਰ ਮਾਮਲੇ ਦੀਆਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਖਰਚੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਿਨਾਂ।

15. ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਨਾ ਚਾਹਾਂਗੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉੜੀਸਾ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਬੈਚ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਉਹ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਵੀ ਮੌਕਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਵਿਚਾਰਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣਾ ਬੇਕਾਰ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਉੜੀਸਾ ਐਕਟ 36 ਦੇ 1992 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਬਾਰੇ ਮੌਲਿਕ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਭੂਸ਼ਣ, ਵੱਡੇ ਵਕੀਲ, ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੈਂਬਰਜ਼ ਮਹਾਨਦੀ ਕੋਲ ਫੀਲਡਸ ਲਿਮਿਟੇਡ ਨੂੰ ਵਪਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਕੋਲ ਦੇ ਉਪਭੋਗਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੈਸੇ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰਯਾਪਤ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇ ਪਰਯਾਪਤ ਸਮਾਂ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਾਮੁਰਾਦ ਮੁਸ਼ਕਲ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਬਲ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਹਾਨਦੀ ਕੋਲਫੀਲਡਸ ਲਿਮਿਟੇਡ ਨੂੰ ਸਾਰ ਲੈਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਹੱਕਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅੱਜ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਨਾਕਾਮ ਰਹਿਣ 'ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ 18% ਸਾਲਾਨਾ ਬਿਆਜ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲਾਂ ਅਤੇ ਖਾਸ ਛੁੱਟੀ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਉਪਰੋਕਤ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਪਟਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

V.S.S.

ਅਪੀਲਾਂ ਨਿਪਟਾਈਆਂ ਗਈਆਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate